

Riportfakadás

Tündé kertben

Farkasordító hideg van odakinn, de Tündé kertünkben ilyenkor is enyhe az idő. Nem csoda hát, ha egy ordas farkas is belopózott a Vojtina meséket termő kertjébe. Igaz, neki hét kecskegidára fáj a foga. Mivel a bábszínházban bármilyen csoda megeshet, így a gidákra éhes farkasból is mese lett! Sőt, bábelőadás, *A farkas és a hét kecskegida*, amit 2008. február 3-án izgulhat végig először a közönség. A vadállattal szembeni óvintézkedésekről és a kecskegidák biztonságáról Kuthy Ágnes, az előadás rendezőjét kérdeztük.

Kuthy Ági igen elfoglalt ember, ami nem csoda, hisz annyiféle dolgot tanult és csinált kamaszkorától kezdve, hogy kevés ujjam van azok megszámlolásához. Először óvónőként végzett Budapesten 1994-ben, aztán bábszínésznek tanult a Kolibri Színházban és a Budapest Bábszínházban, onnan pedig az Eötvös József Tanítóképző Főiskola könyvtár szaka felé vette az irányt. 2001-ben Berlinbe indult, az Ernst Busch Színművészeti Főiskolára, ahonnan 2003-ban diplomás bábrendezőként tért haza, majd a Veszprémi Egyetem színház történetész szakát befejezve fejest ugrott a szabadúszó báb- és színházi rendezésbe és látványtervezésbe. Tanulóévei alatt hol bábozással, hol rendezvény szervezéssel kereste

kenyerét. A diákszínházi fesztiváloktól kezdve a legutóbbi színházi rendezéséig 16 előadást mondhat magáénak rendezőként (pl. *A gyáva kistigris* – Budapest Bábszínház, *Androgün* – Ausztria, Belgium, Olaszország, Franciaország, Magyarország, *Pinokkió* – Csiky Gergely Színház (bábos betét) az

előadásban), *Rigócsőr királyfi* – Bóbita Bábszínház, Pécs, *Piroska és a farkas* – Veszprém, Kabóca Bábszínház, stb.) Ő maga is gyakran áll színpadon, sőt, a televízió képernyőjén és a mozivászonon is felfelbukkan bábbal vagy anélkül (*Süni és barátai* – bábsorozat, *Diótörő* - amerikai játékfilm, stb.). Alapított két színházi műhelyt (*Q-Team*, *Bábrándozó*), kapott két díjat (*Fringedíj*, *Gyermekszínházi Szemle díja*), és megszervezett jó pár magyar és nemzetközi kulturális rendezvényt.

A Vojtina Bábszínházban *A farkas és a hét kecskegida* című Grimm-mesét állítja bábszínpadra 2008 februárjában. Nem volt könnyű Ágít faggatni, hisz folyton mozgásban van Magyarország térképén, így aztán levelezni kezdtünk egymással, így sikerült néhány dolgot megtudni a születendő bábelőadásról.

- Milyen viszonyban állsz a mesékkel? Van-e kedvenced?

- Egész életemben mesék között éltem. Soha nem éreztem azt, hogy kinőttem volna a mesevilágból. Ha kamaszként beteg voltam, meséket olvastam, hogy meggyógyuljak. A „Ki mit tud?”-okra mesékkal készültem. Az Óvónőképző Szakközépiskola elvégzése után mese- és irodalomközpontú csoportot vezettem. Szóval nem véletlen, hogy a bábszínházban kötöttem ki. Kedvenc mesém? A hangulatomtól függ...

- Miért választottad épp a farkas és a hét kecskegida történetét?

- Ebben a mesében, amit szinte minden gyerek ismer, az idegentől való félelemről, az egyedül maradás miatt érzett szorongásról van szó, s ezek az érzések mélyen élnek a gyerekekben is. Amit nem ismerünk, attól félünk, vagy nem fogadjuk el a létezését. Ha megismerjük, akkor már le is tudjuk győzni.

- Az ismert Grimm-meséhez képest (a hét kecskegida mamája elmegy otthonról, a farkas különféle cselekkkel be akar jutni a gidákhoz, hogy megegye őket, s ez sikerül is neki, ám a végén pórul jár) mennyiben más a színpadra kerülő változat?

- Badacsonyi Angélával, a szöveg írójával együtt adtunk nevet és jellemvonásokat a mese szereplőinek. A hét kisgida közül kiemeltünk egyet, Kázmért. Ő az, aki nem hisz a farkas létezésében, sőt, szemtelenül kineveti aggódó édesanyját. Így kellőképpen megbűnhődik, amikor a Farkas második megjelenésekor egy testvére sem hisz neki.

Kázmérnak – a „középső gyerekekhez” hasonlóan – minden testvérével van valami nézeteltérése. Nagyon szeretne megfelelni anyának, ki akar törni a „rossz gyerek” - skatulyából, de kitérés kísérletei után még rosszabbnak látják a családtagjai. Az Anya nélkül végigélt nehéz nap után

kiderül, hogy ő valójában egy érzékeny, okos gyerek, aki – bár ha nehezen érteti is meg magát a többiekkel – egyedül képes segíteni testvéreirein.

- *A Te mesehőseid embergyerekszerűen kerülnek emberi helyzetekbe: a legidősebb testvér iskolai dolgozatra készül, a kicsik rosszkednek, Anya mos, főz, takarít, boltba megy, egy gyanús idegen becsönget a gyerekehez. Miért alakult így a történet?*

- A Grimm-mesék nagyon kedvesek, de néha kissé rövidke és felületesek. Példa erre egy másik Grimm-meséből készült előadásom, aminek a színpadra állításakor egy hónapig küszködöttünk azzal, hogy kitaláljuk, miért nem eszi meg a farkas ott helyben Piroskát, és miért nem azután megy a nagymamához. Erre nem kapunk pontos választ Grimméktől.

Ahhoz, hogy egy 5 perces mesét egy órási előadásként színre vigyünk, pontos szituációkra és konfliktusra van szükség. Ehhez olyan élethelyzeteket kerestünk, amelyek a gyerekek számára ismerősek, amit ők is nap mint nap átélhetnek, amikkel kapcsolatban kérdéseket tehetnek fel maguknak és szüleiknek, és amikre a mese által választ is kaphatnak.

- *Ehhez az elképzeléshez milyen bábokat, díszleteket, hangulatot álmódtál?*

- Az előadásban nem bábként kelnek

életre a mese szereplői, hanem jelmezes-maszkos emberi alakként (tervező: Fodor Viola). Azt szeretném, hogy a szöveg zeneisége, a zenei világ (zeneszerző: Darvas Benedek), a tér- és fényhatások, a tánc, a mozgás, az akrobatika (koreográfus: Nemes Zsófia), a zsonglorkodás egyformán fontos szerepet kapjon a játék során. A formalista, vizuális színház áll hozzám a legközelebb, ahol a fénynek dramaturgiai szerepe van, a színész mozgása alkalmas a lelkiállapotok testi kifejezésére, s ahol a szövegmondás pontos és zenei. A Berlinben látott előadások, illetve az ottani főiskolán tanultak hatására engem azok az előadások vonzanak, ahol komplex, teljes színházi megvalósulás történik, ahol a tértervezéstől a színész és báb kölcsönhatásáig mindenről egyenrangú alkotóelemként szólhatunk.

A Vojtina bábosaira – köztük két, vendégként a Csokonai Színházból játszó társnak hívott színészre, Oláh Zsuzsára és Vranycz Artúrra – izgalmas feladat, a nézőkre pedig szándékaink szerint egy újszerű, színes előadás vár majd az új esztendő első hónapjaiban.

Kuthy Ági levelezőtársa és tollnoka:
Papp Melinda